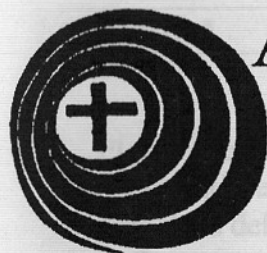

Aquesta "Consueta Arxiprestal de la Pastoral de Conjunt" ens donem les orientacions cristològiques, litúrgiques, teològiques, Sagrada Eucaristia i El Bon Pastor de les parroquies, així com les voluntats que tots ens hem de fer per a nosaltres mateixos.

Tots aquells que hi hem actualitzat el text hem actualitzat la "Consueta" del 1989 i hem actualitzat la formulació. Però que hem tingut la sort de trobar-nos amb la realitat de pastoral de conjunt les vides, i hem pogut quedar reflectit en aquesta "Consueta".

Quan l'arxiprestal són consueus, que no es desdiga i que el futur, els qui ens vindran de cara, la consuetudina segons les circumstàncies que els toqui de viure, i est de bé, amb la voluntat nostre cas, qualsevol canvi en aquest text no sigui a causa del detallament de la pastoral de conjunt sinó per la necessària actualització de l'acció eclesial.

ARXIPRESTAT DE SANT ANDREU

Sant Andreu - La Sagrera - El Bon Pastor

CONSUETA ARXIPRESTAL

DE LA PASTORAL DE CONJUNT

Preàmbul

El text que teniu a les mans, fet pels membres del Consell Pastoral Arxiprestal i l'aportació de les comunitats religioses i dels responsables dels moviments, no parteix de zero sinó que arrenca de la Consueta que l'Arxiprestat es va donar l'any 1979. I no pretén altra cosa que actualitzar aquell text que, en el seu esperit, continua plenament vigent. A continuació, en l'apartat que porta per títol "*De la Consueta de 1979*", hi reproduïm el començament del "*Preàmbul*" d'aquella Consueta; així podem recordar d'on arrenca aquesta experiència de pastoral de conjunt que volem reforçar per a encarar el futur.

De la Consueta de 1979

El mes de maig de 1969, cridat pel bisbe Marcelo, el canonge Boulard vingué a Barcelona per exposar a una representació del clergat barceloní (els arxiprestos i un altre prevere de cada arxiprestat) les seves tesis sobre la pastoral de conjunt i la manera d'estructurar una diòcesi partint d'aquests pressupostos. Els preveres reunits elaboraren i aprovaren unes conclusions, assumides per l'arquebisbe, que es troben al Butlletí Oficial de la diòcesi de juny de 1969.

L'Arxiprestat de Sant Andreu, reduït des del mes d'octubre anterior a les sis parròquies actuals, en el marc d'una remodelació general de la diòcesi, volgué posar en pràctica les orientacions del canonge Boulard i les conclusions publicades pel bisbat. Per això, des del mes d'octubre del mateix any 1969 tingueren lloc unes Jornades de pastoral de conjunt. Preveres, religiosos i religioses i laics de totes les parròquies es trobaren els dies 1 i 4 d'octubre, 15 de desembre de 1969 i el 17 de gener de 1970, per tal de fer una anàlisi de la realitat eclesial de l'arxiprestat i assenyalar alguns camins amb vista a establir una pastoral conjunta a totes sis

parròquies. A partir d'aleshores ens anomenàrem Sector pastoral, i projectàrem d'establir vincles pastorals amb l'altre arxiprestat de la zona, per poder fer també una pastoral de conjunt a nivell zonal.

Les conclusions de les esmentades Jornades de pastoral de conjunt de 1969-70 recomanaven de treballar en quatre línies concretes: unitat de les manifestacions externes de la vida de l'Església, evangelització, creació de consells pastorals i promoció de múltiples comunitats al si de les parròquies.

A partir d'aquelles Jornades, totes sis parròquies del Sector i les comunitats religioses que hi exerceixen activitats de caire pastoral es comprometeren a realitzar un treball:

- *programat* conjuntament o assumit per tots els qui se senten comunitat d'Església al Sector,
- coordinat per mitjà d'*òrgans* adequats,
- realitzat segons *mètodes i estils* concertats.

Després del Concili Vaticà II, l'arxiprestat ha deixat d'ésser una unitat administrativa per passar a ser una unitat d'activitat pastoral. El canonge Boulard —i la diòcesi es va apuntar a les seves perspectives— féu un pas més, i proposà que fos la *unitat de pastoral base*, és a dir, la darrera cèl·lula de l'estructura visible de l'Església. Per assolir això cal que les parròquies que componen un arxiprestat reuneixin les següents condicions:

- que tinguin una certa homogeneïtat i proximitat,
- que siguin en nombre reduït i
- que el nombre de preveres i diaques que hi treballen permeti constituir un autèntic equip de treball, tant per a l'acció com per a la reflexió (*Butlletí Oficial del Bisbat*, juny de 1969).

Ara, l'actualitzem

Durant una vintena d'anys hem volgut practicar la pastoral de conjunt seguint la Consueta del 1979. I continuem tenint la voluntat de treballar conjuntament. Per això, volent respondre a la realitat

eclesial i social del moment present, actualitzem aquella Consueta. En la revisió canviem alguns noms, com ara el de "Sector pastoral" i, per tant, tots els que en deriven. La raó: la paraula "sector" no expressa, en la resta de la diòcesi, el que nosaltres enteníem per "sector". La paraula que, a tota la diòcesi, expressa el que és una unitat base de la pastoral de conjunt és la paraula "arxiprestat", la qual —Arxiprestat de Sant Andreu— és adoptada des d'ara per a parlar del conjunt de les parròquies, moviments evangelitzadors, comunitats religioses i altres realitats diocesanes dels barris de Sant Andreu, La Sagrera i El Bon Pastor.

1. Línies bàsiques de la nostra pastoral de conjunt

El 1995 vam viure amb goig el Concili Provincial Tarraconense (CPT). Després d'aquesta experiència volem que la pastoral del nostre arxiprestat respongui a les seves propostes i resolucions.

En el seu prefaci el CPT expressa que *el servei de la Paraula, el servei de l'Eucaristia i dels altres sacraments i el servei de la caritat són, tots tres, constitutius de l'acció eclesial i interdependents. No podem ni volem reduir la pastoral a un problema de simple reorganització i coordinació, sinó que cerquem de reunir el poble de Déu en l'Esperit Sant. El mateix prefaci afegeix, més avall, que hem treballat tots, amb esperit generós, amb consciència «sinodal», que vol dir de «camí en comú». I, en el capítol primer, el CPT s'afanya a dir que tot això té lloc en la societat catalana, que té un caràcter secular i plural.*

Amb voluntat de ser fidels a aquest «camí en comú» de les Esglésies de la Tarraconense, volem que les línies bàsiques de la pastoral del nostre arxiprestat siguin aquestes:

1. Una pastoral que giri entorn dels tres serveis constitutius de l'acció eclesial:
 - a) el servei de la Paraula
 - b) el servei de l'Eucaristia i dels altres sagraments
 - c) el servei de la Caritat
2. Una pastoral encarnada en la nostra societat, fidel a la missió de l'Església enmig del món.
3. Una pastoral corresponsable, fidel a la sinodalitat, al «camí en comú» de tots els batejats.

1.1.a.

Una pastoral al servei de la Paraula: evangelitzadora

La nostra pastoral ha d'estar al servei de l'anunci de l'Evangeli, en el qual *es revela la justícia salvadora de Déu* (Rm 1,17). La comunitat mateixa ha de ser:

- oient de la Paraula
- acollidora del missatge
- evangelitzadora.

I, per això, la comunitat ha de ser:

- oberta a tots els sectors de la nostra societat
- amb preferència pels més pobres i marginats
- inquieta, constant, incansable, en la recerca de mitjans
 - per a comunicar l'Evangeli a tots aquells que no l'han rebut
 - per a revifar la flama de l'Evangeli ja rebut.

1.1.b.

Una pastoral al servei de l'Eucaristia i dels altres sagraments

La celebració de l'Eucaristia dominical ha de ser l'expressió de la presència de Jesucrist enmig nostre i expressió de la comunió entre nosaltres i amb els pobres i de la comunió que Déu vol amb tota la humanitat.

Tots els altres sagraments han de ser viscuts com el que són: signes de l'amor de Déu i de la nostra adhesió al seu Regne.

Caldrà, doncs, tenir cura d'aquest servei, que mai no pot ser viscut com a separat dels altres dos serveis: l'anunci de la Paraula i el de la Caritat, ja que són interdependents, vivament relacionats.

1.1.c.

Una pastoral al servei de la Caritat

La comunió que celebrem en l'Eucaristia ha de ser testimoniada, tant personalment com comunitària.

Per tant, la nostra acció pastoral ha de tenir cura de la comunicació dels béns. Per això, dedicarem els esforços que calguin perquè aquest testimoni de la caritat sigui eficaç, estant atents a les necessitats concretes de les persones i organitzant-nos per a donar respostes a les causes de la pobresa entre nosaltres com també a la dels pobles pobres d'arreu del món.

Procurarem, en aquesta línia, d'acostar-nos als pobres i de treballar amb ells.

1.2.

Una pastoral encarnada en la nostra societat, fidel a la missió de l'Església enmig del món

Volem que les nostres comunitats no visquin tancades i aïllades del món.

Fidels a Jesucrist, *la Paraula que s'ha fet home i ha habitat entre nosaltres* (Jn 1,14), volem viure «*el goig i l'esperança, el plor i l'angoixa de l'home contemporani, sobretot els dels pobres i de tota mena d'afligits, que són també goig i esperança, plor i angoixa dels deixebles de Crist*», com ens recorden els Concilis (Vaticà II, GS 1 i CPT, resolució 1).

Per això la nostra pastoral, obedient al manament de Crist d'anar per tot el món anunciant l'evangeli, s'arrela i s'encarna a

Catalunya, *marcada per la secularització i pel pluralisme*, com diu el Concili Provincial Tarraconense (resolució n. 1); per la qual cosa:

- permanentment estudiarà la realitat d'aquesta societat,
- aprofundirà en els principis pastorals,
- i procurarà de respondre-hi amb una actitud acollidora, activa, solidària i comunicant esperança.

1.3.

Una pastoral corresponsable, fidel a la sinodalitat, que és el «camí en comú» de tots els batejats

Volem que la nostra pastoral sigui corresponsable.

Això vol dir:

- que tots els batejats som i hem de ser responsables del que l'Esperit ens ha donat
- que tots sentim com a pròpia la vocació i la missió de l'Església
- que cadascú ha d'assumir la seva vocació i missió.

Per això:

- decidirem i treballarem en equip, és a dir, consensuadament,
- i ens donarem els instruments necessaris, explicitats més endavant en el punt n. 3,
 - per a exercir aquesta corresponsabilitat —que l'Esperit fa que sigui diversa pels sacraments rebuts—
 - i per a ajudar tota la comunitat a viure-la.

2.

Qui som

2.1.

Parròquies

La parròquia és una determinada comunitat de fidels constituïda d'una manera estable en l'Església particular, segons descriu el Codi de Dret Canònic (515). De les parròquies la "Constitució sobre la sagrada Litúrgia" del Concili Vaticà II en diu, en el n. 42, que d'alguna manera manifesten l'Església visible establerta arreu del món. I el mateix concili, en el "Decret sobre l'Apostolat dels Laics", en el n. 10, diu que la parròquia proporciona una mostra esplendent d'apostolat comunitari, pel fet de reunir en unitat totes les diversitats humanes que hi troba i empeltant-les en la universalitat de l'Església. I, encara en el mateix punt, tot parlant del sentit de la diòcesi diu que la parròquia n'és com una cèl·lula. I el congrés "Parroquia evangelitzadora", celebrat a Madrid el 1988, en el seu document final afirma que la parròquia és una institució eclesial insubstituïble i alhora insuficient. Insubstituïble perquè és a través seu que la immensa majoria de la gent entra en contacte amb l'Església.(...) Però resulta insuficient perquè no és capaç per si sola de realitzar tota la missió evangelitzadora. Ha de viure en comunió amb l'Església particular i articular-se adequadament en l'arxiprestat i la zona pastoral, alhora que pot revitalitzar-se i potenciar-se amb els moviments apostòlics i les petites comunitats (ponència 1a., n. 1). Les parròquies són part de la diòcesi com les cèl·lules ho són d'un cos; i, en tant que comunitats aplegades entorn de l'Eucaristia, són reconegudes com a expressió de l'Església local.

Les parròquies del nostre arxiprestat han estat i continuen essent la referència eclesial per a molts cristians. Per això les valorem i

volem que siguin comunitats vives que ajuden les persones a créixer en la fe. Són les següents:

CRIST REI. És la parròquia del barri de La Sagrera.

EL BON PASTOR. És la parròquia del barri de El Bon Pastor, al qual dona nom.

JESÚS, MARIA I JOSEP. És la parròquia més nova, ubicada entre els barris de Sant Andreu i de La Sagrera.

SANT ANDREU. És la parròquia més antiga de Sant Andreu de Palomar, que donà nom al poble, actualment barri de Barcelona.

SANT JOAN DE MATA. És una de les parròquies de Sant Andreu, que limita amb el barri de la Trinitat Vella.

SANT PACIÀ. És la primera parròquia que va néixer de la parròquia mare de Sant Andreu.

2.2.

Moviments

El Concili Provincial proposa que cada diòcesi reconegui, potencii o implanti, i doti dels recursos humans adients, els moviments d'Acció Catòlica i els altres moviments diocesans, com a mitjans necessaris per tal que l'evangelització arribi a persones d'ambients rurals, obrers, d'estudiants i professionals. A moltes d'aquestes persones i grups socials els és difícil la vinculació a les parròquies i requereixen «un ritme lent i progressiu d'evangelització» (resolució 131).

I la Proposta de Pastoral Juvenil de Catalunya i Balears (maig 1998) diu dels moviments d'Acció Catòlica que són la forma habitual d'associació diocesana dels laics. L'AC és una amb dues modalitats: l'especialitzada, que posa l'accent en el medi (...) i la general, que posa l'accent en el territori de la parròquia. Ambdues utilitzant la metodologia pròpia de l'Acció Catòlica, la Revisió de Vida.

A l'Arxiprestat de Sant Andreu hi ha moviments d'Acció Catòlica, tant especialitzada com general, i altres moviments i serveis diocesans. Són els següents:

- Moviments d'Acció Catòlica

* Especialitzada

- JOC (JOVENTUT OBRERA CRISTIANA) Dues federacions: "Zero" (Sant Andreu i La Sagrera, amb El Guinardó) i "Riu Besòs" (El Bon Pastor, amb El Poble Nou)
- ACO (ACCIÓ CATÒLICA OBRERA)

* General

- MCJ (MOVIMENT CRISTIÀ DE JOVES)

* General i especialitzada

- MIJAC (MOVIMENT INFANTIL I JUVENIL D'ACCIÓ CATÒLICA)

- Altres moviments diocesans

- MINYONS ESCOLTES I GUIES SANT JORDI DE CATALUNYA
- VIDA CREIXENT
- ASSOCIACIÓ DE LA SAGRADA FAMÍLIA

- i serveis diocesans

- MCEC (MOVIMENT DE CENTRES D'ESPLAI CRISTIANS)

2.3.

Comunitats religioses

Sobre la vida religiosa, tan present en el nostre Arxiprestat, el Concili Vaticà II i el document sobre la Vida Consagrada en diuen coses com aquestes:

La vida religiosa és un do preciós per a l'Església perquè pertany íntimament a la seva vida, santetat i missió (cf. LG 44).

Abans que les obres exteriors, la missió es duu a terme en el fer present a Crist en el món mitjançant el testimoniatge personal i comunitari. Aquest és el repte, aquesta és la tasca principal de la

vida consagrada. Com més es deixa conformar a Crist, més es fa present i operant en el món (cf. VC 72).

Al nostre arxiprestat és nombrosa la presència de comunitats religioses que, amb fidelitat creativa al carisma rebut, intenten amb la pregària i el servei, donar resposta a les necessitats del món d'avui. Les mediacions són diverses: servei parroquial, educació, sanitat, presència en els àmbits dels malalts i ancians... tenint sempre present les noves pobreses.

Les comunitats són les següents:

MISSIONERES FILLES DE LA SAGRADA FAMÍLIA DE NATZARET, a La Sagrera.

COMPANYIA DE JESÚS. JESUÏTES, al Bon Pastor.

RELIGIUSES DE L'INFANT JESÚS, al Bon Pastor.

FILLS DE LA SAGRADA FAMÍLIA, a Sant Andreu.

DOMINIQUES DE L'ANUNCIATA, a Sant Andreu.

SALESIANES DE SANT JOAN BOSCO. FILLES DE MARIA

AUXILIADORA, a Sant Andreu.

GERMANETES DE L'ASSUMPCIÓ, a Sant Andreu.

MISSIONERES COR DE MARIA, a Sant Andreu.

ESCLAVES DE MARIA IMMACULADA, a Sant Andreu.

GERMANES DE LA SAGRADA FAMÍLIA D'URGELL, a Sant Andreu.

FRANCISCANS DEL TERCER ORDE REGULAR, a Sant Andreu.

JESÚS-MARIA, a Sant Andreu.

SERVENTES DE MARIA. MINISTRES DELS MALALTS, a Sant Andreu.

3.

La pastoral de conjunt a l'arxiprestat

3.1.

L'equip de preveres i diaques de l'Arxiprestat

Els preveres i diaques que el bisbe de la diòcesi ha enviat a les diverses comunitats de l'Arxiprestat formen equip. La reunió de

l'equip d'aquells que col·laboren entre ells en un mateix ministeri és necessària i, fins i tot, indispensable, ja que la participació en una única missió ve donada pel sagrament de l'orde, com afirma el Concili Vaticà II respecte dels preveres: *Col·locats per l'ordenació en l'Orde presbiteral, tots els preveres són units entre ells per íntima fraternitat sacramental; i en particular formen un únic presbiteri en el bisbat (...) tot i ésser destinats a obligacions diverses, exerceixen un únic ministeri (...) tots són enviats a col·laborar en la mateixa obra...* (Vida i Ministeri dels Preveres, n. 8). També el mateix Concili parla del conjunt del ministeri apostòlic quan diu: *Els Bisbes, doncs, amb els ajudants preveres i diaques, s'encarregaren del servei a la comunitat, presidint en nom de Déu la ramada, de la qual són pastors com a mestres de la doctrina, sacerdots del culte sagrat i servidors en el govern.* (Constitució sobre l'Església, n. 20).

En el nostre Arxiprestat, l'equip de preveres i diaques es reuneix regularment un cop al mes, convocat per l'arxiprest i amb l'assistència habitual del bisbe auxiliar de la Demarcació.

Les propostes referents a la pastoral de conjunt de l'Arxiprestat que els preveres i diaques facin en les seves reunions, seran sempre portades al Consell Pastoral Arxiprestal. El Consell donarà la seva opinió i farà les seves aportacions per tal que el sentit de la fe del Poble de Déu, a través dels seus representants, faci llum sobre aquelles propostes i així puguin ser consensuades per tots.

L'arxiprest, a més de vetllar per la pastoral de conjunt de l'Arxiprestat, tindrà cura, també, de coordinar la nostra pastoral amb la de tota la Diòcesi.

3.2.

El Consell Pastoral Arxiprestal

Dels laics el Concili Vaticà II, entre moltes altres coses, en diu: *D'acord amb els coneixements, competència i prestigi de què gaudeixen, tenen la llibertat, més encara, de vegades l'obligació i tot, de manifestar el seu parer sobre les coses que afecten el bé de*

l'Església. Si es presenta el cas, això es farà mitjançant les institucions establertes per l'Església a tal fi... (Constitució sobre l'Església 37).

L'Arxiprestat de Sant Andreu, per això mateix, dóna molt de valor al Consell Pastoral Arxiprestal, que té per missió acordar, impulsar, dur a terme i revisar l'activitat pastoral de conjunt de l'Arxiprestat.

Els membres del Consell Pastoral Arxiprestal seran:

UN/A REPRESENTANT LAIC/A DE CADA CONSELL PASTORAL PARROQUIAL.

DOS REPRESENTANTS DELS MOVIMENTS.

TRES (DUES I UN) REPRESENTANTS DE LES COMUNITATS RELIGIOSES.

EL/LA LAIC/A RESPONSABLE DE CADA UNA DE LES COMISSIONS DE COORDINACIÓ DE LA PASTORAL DE CONJUNT

L'ARXIPREST I TRES REPRESENTANTS DE L'EQUIP DE PREVERES I DIAQUES.

El Consell Pastoral Arxiprestal elegirà un dels seus membres per a les funcions de **secretari/a** i tindrà una **comissió permanent**, constituïda per l'Arxiprest, el/la secretari/a i tres membres més elegits pel mateix Consell. Aquesta comissió permanent tindrà cura de preparar les reunions del Consell i, entre reunions, n'assumirà les seves funcions quan calgui.

El Consell Pastoral procurarà que l'Arxiprestat no quedi aïllat sinó que tingui relació permanent amb el conjunt de la diòcesi i, especialment, amb els arxiprestats més pròxims. Una concreció d'això serà l'elecció del/la representant de l'Arxiprestat en el Consell Pastoral Diocesà.

3.3.

Les comissions que coordinen els diversos àmbits de la pastoral

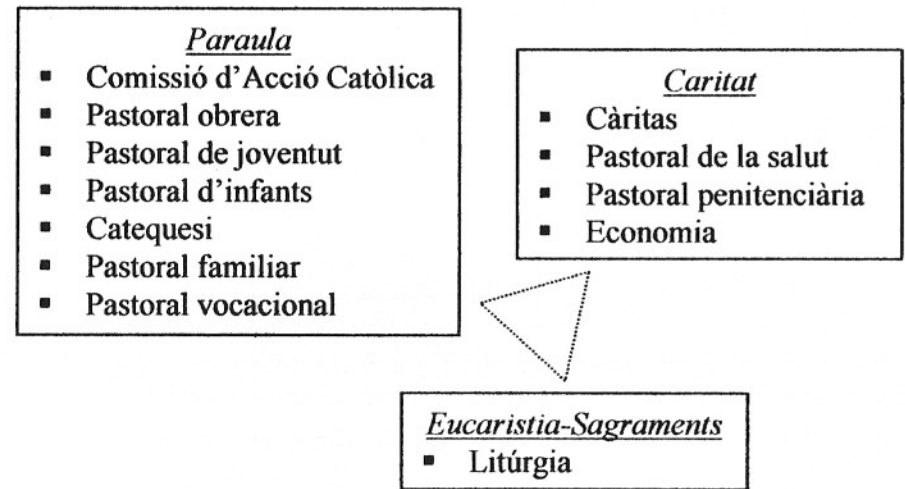
Per tal que la pastoral de les diverses parròquies, moviments, escoles, etc. sigui, efectivament, de conjunt, tenim les comissions que coordinen les realitats existents en cada àmbit.

Aquestes comissions les formen les persones responsables a cada parròquia (i moviment, i escola..., quan sigui el cas) d'aquell àmbit pastoral.

Cada comissió serà acompanyada per un dels preveres o diaques de l'Arxiprestat.

Cada comissió escollirà un/a responsable que convocarà oportunament els seus membres i els representarà en el Consell Pastoral Arxiprestal.

Les comissions que creiem necessàries per a coordinar àmbits de pastoral importants i que, per tant, estaran representades en el Consell Pastoral Arxiprestal, distribuïdes segons els tres serveis constitutius de l'acció eclesial (Paraula, Eucaristia-Sagraments, Caritat), són les següents:

Aquesta llista resta oberta a altres comissions que, en el futur, es vegi necessari de crear.

Poden existir altres comissions que no coordinen àmbits de la pastoral sinó que, puntualment, preparen actuacions conjuntes de l'Arxiprestat, i que, per això mateix, no cal que tinguin representació en el Consell. N'és una la que prepara la romeria anual a Montserrat.

Comissió de l'Acció Catòlica

Coordinarà tots els moviments de l'Acció Catòlica, tant general com especialitzada, que hi ha a l'Arxiprestat, a semblança del Consell d'Acció Catòlica que hi ha a la diòcesi, que té per funcions:

- *estudiar el conjunt dels problemes de la nostra societat,*
- *promoure el sentit i la praxi evangelitzadora a l'arxiprestat,*
- *prendre iniciatives conjuntes d'evangelització,*
- *aportar les seves iniciatives al conjunt de la pastoral arxiprestal,*
- *i afavorir la interrelació de tots els moviments.*

Formaran la comissió un representant de cada un dels moviments i un consiliari.

Pastoral obrera

Coordinarà, en allò que calgui, les diverses realitats de pastoral obrera organitzada que hi hagi a l'Arxiprestat:

- ACO,
- JOC,
- MIJAC,
- Capellans en el treball (en tant que realitat organitzada a la diòcesi),
- Religioses en barris obrers (en tant que realitat organitzada a la diòcesi),
- Equips de Pastoral Obrera (EPO) que hi hagués a les parròquies,
- i altres realitats que hi poguessin haver en un moment donat.

Constituiran la comissió els/les responsables de cada una d'aquestes realitats.

Pastoral de joventut

Coordinarà tota la pastoral que es faci amb joves a l'Arxiprestat:

- la que faci cada parròquia com a tal;

- la dels moviments de joventut (JOC, MCJ, Moviment Escolta i Guies Sant Jordi, MCEC);
- i la de les escoles cristianes presents a l'Arxiprestat.
Constituiran la comissió els/les responsables de cada una d'aquestes realitats.

Pastoral d'infants

Coordinarà tota la pastoral que es faci amb infants a l'Arxiprestat:

- la catequesi d'infants que facin les parròquies;
- la pastoral dels moviments d'infants (MIJAC, Moviment Escolta i Guies Sant Jordi, MCEC);
- i la de les escoles cristianes presents a l'Arxiprestat.
Constituiran la comissió els/les responsables de cada una d'aquestes realitats.

Catequesi

Coordinarà totes les catequesis que es facin a l'arxiprestat, per tal de donar una mateixa orientació general.

Així mateix, aquesta comissió tindrà cura que el catecumenat d'aquelles persones que demanen els sagraments de la iniciació cristiana sigui fet de manera conjuntada a totes les parròquies.

Convé que, per la diversitat d'aspectes que toca aquesta comissió, treballi per subcomissions: infants, joves i adults.

Cada una d'aquestes subcomissions vetllarà pel contacte amb altres comissions com, per exemple, la pastoral d'infants.

Constituiran la comissió els/les responsables de cada una de les realitats de catequesi i catecumenat existents a l'Arxiprestat.

Pastoral familiar

Coordinarà els equips parroquials de la pastoral familiar i prematrimonial i altres pastorals que es facin en el camp de la

família (a les escoles, per exemple), i la pastoral del baptisme d'infants.

Aquesta comissió, pel que fa a la pastoral prematrimonial, vetllarà no només per donar-li un contingut seriós, alhora que acollidor, sinó també al seguiment de les parelles un cop ja casades, possibilitant la constitució de grups i trobades de matrimonis a nivell parroquial i arxiprestal. I, pel que fa a la pastoral del baptisme d'infants, també tindrà cura de l'acolliment, vetllarà pel contingut de la preparació i de la celebració, i pel seguiment posterior dels pares.

Si cal, aquesta comissió, a efectes pràctics, treballarà en subcomissions, segons les necessitats. La constituïran els/les responsables d'aquests àmbits pastorals.

Nota: Donat que una ja llarga tradició ha mantingut coordinada la pastoral prematrimonial amb els arxiprestats veïns de Trinitat-Roquetes, Poble Nou i Provençals-Besòs, es vetllarà per mantenir aquesta coordinació que és molt eficaç. Sense, però, que això tregui força, ans al contrari, a la comissió arxiprestal.

Pastoral vocacional

Coordinarà totes les pastorals vocacionals existents a les diverses congregacions religioses, parròquies i moviments. I treballarà conjuntament per desvetllar les diverses vocacions que l'Esperit suscita entre els/les batejats/des de l'Arxiprestat.

Constituïran la comissió les persones responsables de les pastorals vocacionals existents a les comunitats religioses, alguns preveres i alguns representants dels moviments.

Litúrgia

Coordinarà els diversos equips de litúrgia de les parròquies i centres de culte de l'Arxiprestat.

A més de coordinar, de cara a donar una imatge coherent (que no uniforme) al conjunt de les celebracions litúrgiques de

l'Arxiprestat, la comissió treballarà per a la formació litúrgica dels membres de les comunitats que tinguin o puguin tenir participació activa en la preparació de les celebracions.

Constituïran la comissió els/les responsables de litúrgia de cada parròquia o centre de culte.

Càritas

Coordinarà i promourà els equips parroquials de Càritas.

Aquesta comissió, donada la importància que té Càritas en la vida de l'Església, vetllarà de manera molt especial per la unitat d'acció entre les diverses parròquies. I perquè, en cada una d'elles, s'hi treballi amb especial atenció a les necessitats reals amb esperit de promoció humana.

També tindrà cura dels serveis comuns a tot l'Arxiprestat, com ara el servei d'una assistent social de Càritas Diocesana, que treballa en equip amb altres professionals a nivell d'una zona més ample.

Coordinarà els esforços d'atenció i formació dels voluntaris i voluntàries socials sense els quals els serveis de Càritas no es podrien dur a terme.

I promourà, i vetllarà després pel seu desenvolupament, projectes comuns de promoció humana, de prevenció, de solidaritat i de resposta a necessitats concretes, com són, per exemple, el C.E.L. (Centre Educatiu i de Lleure) pel desenvolupament educatiu dels infants, i els Tramats de Vida, que atenen la gent gran.

Constituïran la comissió els/les responsables de la Càritas de cada parròquia. I, en la mesura que sigui necessari, incorporarà a la seva reunió l'assistent social destinada a l'Arxiprestat i d'altres professionals.

Pastoral de la salut

Coordinarà tota la pastoral de la salut que es faci a l'Arxiprestat, tant a les parròquies com a les residències i clíniques.

Vetllarà per la formació als agents de la pastoral de la salut existents i per formar-ne de nous.

Constituiran la comissió els/les responsables d'aquesta pastoral a cada parròquia, residència i clínica quan aquestes últimes realitats no estiguin ja incorporades a la pastoral de la parròquia corresponent.

Pastoral penitenciària

Partint de la realitat ja existent al barri de Sant Andreu i segons el Secretariat Diocesà de Pastoral Penitenciària, aquesta comissió impulsarà aquesta pastoral al conjunt de l'Arxiprestat, donant-la a conèixer, en primer lloc, i desvetllant entre els cristians les possibles vocacions a col·laborar-hi.

Els responsables d'aquesta pastoral tindran ben present, també, la realitat del voluntariat de presons, constituït no només per cristians i cristianes sinó també per altres persones, amb les quals contribuïm, junts, a la lluita per un món més just.

Constituiran aquesta comissió els responsables dels grups existents amb un representant de cada parròquia en les que encara no hi hagi cap realitat.

Economia

Coordinarà els consells d'economia de les parròquies.

Vetllarà especialment per la conscienciació, especialment amb la campanya de "Germanor", tenint el material a temps, adaptant el missatge...

Es procurarà que les persones dels equips d'economia de les parròquies no siguin només gent que entén de números.

Promourà l'esperit de l'autofinançament.

Buscarà camins per a fer arribar als cristians aquest esperit, per a fer prendre consciència de la necessitat de l'autofinançament.

Buscarà camins per a mantenir els cristians informats de com va l'autofinançament (gràfiques...). Procurant que aquesta informació surti a totes les parròquies al mateix temps.

D'aquesta comissió en formarà part un responsable de cada parròquia i l'arxiprest.

3.4.

Altres coordinacions

La vida en comú de les comunitats cristianes dels nostres barris no queda limitada a aquestes coordinacions de la pastoral de conjunt. Hi ha cristians i cristianes que, unint-se a d'altres ciutadans, constitueixen grups de solidaritat i/o de lluita per un món més just.

En aquest cas hi ha els grups anomenats "de Tercer Món". En algun lloc neixen com a grups parroquials que expressen, en nom de la comunitat, la *sol·licitud per totes les Esglésies*, i ho concreten donant suport a missioners i comunitats cristianes d'altres països amb les quals estan vinculats. En d'altres llocs aquests grups s'han constituït com a ONG (Organització No Governamental) i la seva acció principal consisteix a donar suport a projectes de desenvolupament social en llocs determinats.

En un cas i en l'altre, però, aquests grups ajuden a les nostres comunitats cristianes a tenir ben activa la sensibilitat pels països en desenvolupament i a exercir la solidaritat d'una manera concreta. Per això els responsables de la pastoral de l'arxiprestat tindran ben present aquests grups, els donaran suport i els escoltaran per tal que la mateixa pastoral, i no només les comunitats com a tals, sigui sensible a la realitat dels pobles més pobres.

Epíleg

Aquesta “Consueta Arxiprestal de la Pastoral de Conjunt” que ens donem les comunitats cristianes dels barris de Sant Andreu, La Sagrera i El Bon Pastor, de Barcelona, pretén ser un ajut eficaç a la voluntat que tots tenim de fer camí junts.

Tots aquells que hi hem treballat volem deixar constància que hem actualitzat la “Consueta” del 1979 pel que fa al text, a la formulació. Però que hem tingut la sort de fer-ho al damunt d’una realitat de pastoral de conjunt ben viva, fruit d’aquell esperit que va quedar reflexat en aquella Consueta.

Quan l’aprovem som conscients que no és definitiva. I que, en el futur, els qui ens vindran al darrera, la canviaran segons les circumstàncies que els toqui de viure. Tant de bo, com ha estat en el nostre cas, qualsevol canvi en aquest text no sigui a causa del defalliment de la pastoral de conjunt sinó per la necessària actualització de l’acció eclesial.